

Ocena dorobku naukowego dr Kornelii Boczkowskiej w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego

Sylwetka Habilitantki

Kariera zawodowa i naukowa dr Kornelii Boczkowskiej związana jest z Uniwersytetem Adama Mickiewicza w Poznaniu, na którym uzyskała dwa tytuły magistra: filologii rosyjsko-angielskiej w 2010 roku i filologii angielskiej w 2011 roku, a już cztery lata później stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. Od roku 2015 jest zatrudniona w swojej *alma mater*, początkowo jako starszy wykładowca, a od roku 2019 na stanowisku adiunkta.

Ocena osiągnięcia habilitacyjnego

Jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dn. 20 lipca 2018 Habilitantka wskazała cykl składający się z 8 powiązanych tematycznie artykułów naukowych i 1 rozdziału w pracy zbiorowej oraz będącą jego uzupełnieniem monografię *Lost Highways, Embodied Travels: The Road Movie in American Experimental Film and Video*, opublikowaną w 2023 roku przez wydawnictwo Brill.

Jak sygnalizuje tytuł osiągnięcia – „Mobilność i motyw drogi w tekstach kultury amerykańskiej: eksperymenty estetyczne i narracyjne” – przedmiotem analiz Habilitantki są mniej lub bardziej awangardowe przedstawienia szeroko rozumianego przemieszczania się. Dr Boczkowska skupia się przede wszystkim na ruchomych obrazach, czyli filmach i produkcjach wideo. Znacznie szersze niż zakres medialny jest spektrum form mobilności będących przedmiotem uwagi Habilitantki, począwszy od chodzenia, poprzez jazdę rowerem i samochodem po podróże pociągiem. Ramy konceptualne jej analiz stanowią z kolei sytuujące się na przecięciu socjologii, urbanistyki, psychologii, a także badań kulturowych i filozofii interdyscyplinarne badania nad mobilnością, które dr Boczkowska zestawia ze współczesnymi

fenomenologicznymi teoriami filmoznawczymi, odsłaniającymi multisensoryczny potencjał filmu jako medium oraz jego oddziaływanie nie tylko na wzrok, ale także inne zmysły.

Cztery artykuły z cyklu habilitacyjnego podejmują kwestię przedstawienia podróży samochodem (automobilności) w filmie eksperymentalnym oraz przekształceń, jakim poddają konwencje filmu drogi. „From car frenzy to car troubles: automobilites [sic], highway driving and the road movie in experimental film” na przykładzie trzech filmów powstałych w ciągu ostatnich 70 lat przedstawia przemiany w podejściu do motoryzacji i systemu autostrad międzystanowych od fascynacji w latach pięćdziesiątych ubiegłego wieku do ironicznego dystansu i świadomości ich negatywnego wpływu na środowisko, charakterystycznych dla dzieł powstałych na przełomie XX i XXI wieku. Habilitantka zręcznie osadza swe rozważania w najnowszych badaniach nad motoryzacją jako złożonym systemem obejmujący zarówno hybrydyczną relację człowiek-maszyna, jak i całą infrastrukturę drogową.

Kolejny tekst należący do tej grupy, „Inside cars: changing automobilities and backseat passengering in experimental film and 360 video,” zawęża perspektywę (nie tyle badawczą, co poddaną analizie) do tylnego siedzenia samochodu i omawia 3 filmy eksperymentalne oraz wideo 360 stopni, przedstawiające jazdę samochodem z takiego właśnie punktu widzenia. Dr Boczkowska w oparciu o teorie, modele i pojęcia zaczerpnięte z współczesnej socjologii podróżowania przedstawia wielowymiarową siatkę pojęciową opisującą fenomenologię bycia pasażerem, której złożoność kontrastuje ze stosunkowo nieskomplikowanym wykorzystaniem „perspektywy tylnego siedzenia” do przedstawienia improwizującego na harmonijce współpasażera, czy też sporadycznych interakcji w trakcie podróży po wyboistej drodze na pustyni Mohave. Te filmowe przedstawienia jednego punktu widzenia zostają zestawione w artykule z wieloekranową instalacją wideo, odzwierciedlającą mnogość obrazów i perspektyw „atakujących” pasażera na tylnym siedzeniu, oraz filmem wideo „ASMR Driving at night. Back seat view,” który – zgodnie ze swym tytułem – jest zapisem jazdy samochodem nocą w technice umożliwiającej dowolną zmianę perspektywy. Omawiając immersyjny potencjał drugiego z tych przykładów, dr Boczkowska używa kategorii zaczerpniętych z teorii narracji, takich właśnie jak narracja czy fabuła (story), mimo iż należy on do niezwykle popularnej kategorii filmów użytkowych, które mają wywołać odczucie zwane ASMR i w których tym samym trudno doszukać się jakiegokolwiek historii. Nie jestem także przekonany czy rzeczywiście dowodem na to, że doświadczenie odbiorcy tego typu filmu nie jest w pełni autentyczne jest jego własny bezruch (to ograniczenie dotyczy każdego widza, który nie jest w ruchu, niezależnie od rodzaju filmu, który ogląda) i niemożności odczuwania mdłości, których

doświadczają niektórzy pasażerowie w czasie rzeczywistej podróży na tylnym siedzeniu samochodu.

Oprócz filmów ASMR 360 stopni w orbicie zainteresowań Habilitantki znalazły się także tzw. scenic drive videos, czyli przedstawiające przejazd jakąś malowniczą trasą filmy umieszczane na platformach internetowych typu YouTube. W tekście „Windshield Tourism Goes Viral: On YouTube Scenic Drive Videos of U.S. National Parks” dr Boczkowska analizuje je z jednej strony jako element turystyki wirtualnej, a z drugiej jako produkcje mające wpływ na liczbę osób odwiedzających dany park narodowy. Ciekawszy od tych rozważań z zakresu turystyki wydały mi uwagi Habilitantki dotyczące rozwiązań formalnych stosowanych w *scenic drive videos*, które – jej zdaniem – mają wiele wspólnego z filmami eksperymentalnymi, prowokują bowiem do refleksji nad kryteriami przypisania danej produkcji filmowej do awangardy czy też głównego nurtu.

Pozostałe publikacje zaliczone do osiągnięcia habilitacyjnego konsekwentnie poruszają się w obrębie kina eksperymentalnego. „Do gender, genre and the gaze still matter? Toward a feminine road movie in women’s experimental film” to próba określenia wyznaczników kobiecego filmu drogi w oparciu o przykłady zaczerpnięte z nurtu eksperymentalnego we współczesnej kinematografii. Dr Boczkowska postuluje w nim odejście od stereotypowego założenia, że film drogi jest gatunkiem „męskim”, przyznając jednocześnie, że różnorodność stylistyczna i tematyczna filmów drogi tworzonych przez kobiety nie pozwala na wskazanie wspólnych dla nich wszystkich wyznaczników formalnych. W ujęciu Habilitantki, tym, co je łączy jest odejście od fetyszyzacji samochodu i uprzedmiotowienia kobiet na rzecz przedstawienia silnych i niezależnych postaci kobiecych. O ile trudno nie zgodzić z taką konkluzją w przypadku trzech z omawianych przez dr Boczkowską filmów, mam pewne wątpliwości czy zaproponowane przez nią odczytanie przystaje do miniatury *Carte Noir* Michaeli Grill, przedstawiającej nocną jazdę samochodem jako ciąg abstrakcyjnych plam czerni i bieli. To niespełna trzyminutowe dzieło nie zawiera bowiem sama w sobie żadnych elementów, które sygnalizowałyby, że jego bohaterką (i kierowcą samochodu) jest kobieta. Interpretacja przedstawiona przez Habilitantkę opiera się zatem na apriorycznym wpisaniu w analizowane dzieło płci podmiotu aktu twórczego.

Kwestia przedstawienia postaci kobiecych powraca do pewnego stopnia w kolejnym artykule, „*Easy Rider* and *Thelma & Louise* revisited, or on experimental film remakes of the road movie,” w którym Habilitantka zestawia dwa prawdopodobnie najbardziej znane „męskie” i „kobiece” filmy drogi głównego nurtu z ich awangardowymi remake’ami. Tekst ten wnosi

nową perspektywę do interesującej ją problematyki i pokazuje, że dr Boczkowska z taką samą swobodą, z jaką porusza się w socjologiczno-fenomenologicznych koncepcjach mobilności, aplikuje do analizowanych filmów transmedialne teorie adaptacji. Zdecydowanie więcej miejsca przeznacza także na *close reading* omawianych przez siebie remake'ów, co sprawia, że jej konkluzje dotyczące ich egzystencjalnej wymowy oraz twórczego przekształcenia oryginałów są w pełni przekonujące.

Awangardowe przedstawienia doświadczeń związanych z podróżą pociągiem to kolejny obszar zainteresowań badawczych Habilitantki. W artykule „Windowscapes, dreamscapes and screen texts: train travel as performative practice in experimental film and video” dr Boczkowska w oparciu o współczesne teorie performatywności, performance'u oraz teorii mobilności kolejowej wykazuje, że współczesne kino eksperymentalne przedstawia podróż pociągiem jako swoisty ucieleśniony akt artystyczny, a nie rutynową praktykę społeczną, a ich celem jest wywołanie u widza zmysłowego doświadczenia jazdy. O wrażliwości Habilitantki na historyczne uwarunkowania omawianych przez nią zjawisk oraz znajomości mechanizmów generujących mity charakterystyczne dla danej kultury, w tym przypadku amerykańskiej i kanadyjskiej, świadczy z kolei analiza jeżdżenia pociągiem towarowym na gapę w „Transients, punks and hobos: rethinking the history of train hopping through experimental film”. Zestawia w nim wyczerpujące przedstawienie historii tego zjawiska w kategoriach społeczno-kulturowych z dwoma filmami eksperymentalnymi, które odsłaniają ideologiczne i kolonialne uwikłania romantycznego mitu podróży na gapę jako wyrazu wolności i bezkresnych możliwości.

Kolejny rodzaj przemieszczania się poddany przez dr Boczkowską analizie w kontekście kina awangardowego to jazda rowerem. W artykule „From naked bike rides to spectacles of motion: cycling and the rider-bicycle in experimental documentary film” przedstawia pięć eksperymentalnych filmów, w których ten rodzaj mobilności w swej ucieleśnionej hybrydyczności człowieka z maszyną zostaje powiązany z feministycznym poszukiwaniem wolności i własnej tożsamości, czy też przedstawiony z perspektywy pojazdu. Habilitantka przekonująco dowodzi, że omawiane przez nią filmy odchodzą od przedstawienia jazdy rowerem jako czynności czysto użytkowej oraz poszerzają nasze rozumienie kategorii filmu dokumentalnego. Szczególnie ciekawe pod tym względem są jej rozważania na temat filmu *Girl and a Bicycle* rozumianego jak zapis snu jego współtwórczyni, a zarazem bohaterki.

W projekcie badawczym dotyczącym przedstawienia przemieszczania się nie można było nie uwzględnić chodzenia, które w ujęciu Habilitantki przedstawionym w artykule

„„Cityscapes, trance states and women walking: embodied practices of walking in experimental film and video” staje się zarazem transową i refleksyjną, multisensoryczną praktyką, mogącą równie dobrze wiązać się z duchową i twórczą transformacją, jak i z przyziemną eksploracją relacji między miejscem a pamięcią. Podobnie jak we wcześniejszych publikacjach dr Boczkowska odwołuje się do bogatej literatury przedmiotu, obejmującej nie tylko współczesne prace na temat chodzenia jako formy mobilności, ale także pochodzące z wcześniejszych epok teksty na temat przyjemności płynącej z tej czynności. Wśród przywołanych przez nią autorów znaleźli się Jean-Jacques Rousseau, czy też William Wordsworth, ale zabrakło niestety Henry’ego Davida Thoreau, jednego z najważniejszych, jeśli nie najważniejszego apologety chodzenia w kulturze amerykańskiej.

Wskazana przez Habilitantkę jako uzupełnienie omówionego powyżej cyklu monografia *Lost Highways, Embodied Travels: The Road Movie in American Experimental Film and Video* to imponujący swym rozmachem przegląd kina eksperymentalnego nawiązującego do konwencji filmu drogi. Dr Boczkowska omawia w nim 83 filmy pochodzące głównie ze Stanów Zjednoczonych, ale nie tylko – kilkanaście z nich powstało w Europie, Australii i Nowej Zelandii. Opisy i analizy zawarte w monografii pochodzą w pewnej części z artykułów zaliczonych do osiągnięcia habilitacyjnego oraz pozostałych osiągnięć Habilitantki, ale w żaden sposób nie umniejsza to jej wartości, a nawet wprost przeciwnie – pokazuje, że jest ona zwieńczeniem projektu, którego efekty cząstkowe zostały poddane krytycznej ocenie środowiska naukowego.

Książka dr Boczkowskiej ma strukturę katalogu, ale znacząco wychodzi poza prostą identyfikację i klasyfikację awangardowych filmów drogi. Otwierający ją rozdział teoretyczny kompetentnie osadza przyjęte przez Doktorantkę rozumienie eksperymentalnego filmu drogi w badaniach nad jego cechami gatunkowymi oraz zwrotem ku cielesności w awangardzie filmowej. W kolejnych rozdziałach dr Boczkowska dzieli eksperymentalne przedstawienia filmowe automobilności na podstawie dominujących cech tematycznych i strukturalnych na dzieła wykazujące kanoniczne cechy gatunku, filmy osadzone w kontekście narodowym i etnicznym, filmy skupiające się na infrastrukturze drogowej i kulturze samochodowej, a następnie przechodzi do klasyfikacji opartej na przyjętym w danym filmie punkcie widzenia i omawia filmy przedstawiające obrazy widziane przez przednią szybę, boczne okno, a także takie, które skupiają się na wnętrzu samochodu. Przedstawiona przez Habilitantkę klasyfikacja nie opiera się zatem na jednym kryterium i do pewnego stopnia ma roboczy charakter: wśród filmów zaliczonych przez nią do jednej z pierwszych trzech kategorii znajdują się takie, w

których dominuje perspektywa „przedniej szyby,” kontekst etniczny nie wyklucza eksploracji kultury samochodowej. Ta płynność kategorii przyjętych przez dr Boczkowską jest jednak w pełni zrozumiała: omawiane przez nią filmy to złożone obiekty semiotyczne, które nie poddają się zerojedynkowym podziałom i tym bardziej należy docenić podjętą przez nią próbę klasyfikacji oraz przejrzystą i czytelną strukturę całej książki. Poszczególne rozdziały monografii zostały skonstruowane według tego samego systemu: otwiera je krótki wstęp teoretyczny, po którym następuje podział nad podkategorie, opatrzone „podwstępami” (podobnie jak główne kategorie do pewnego stopnia roboczymi w swym charakterze) i zawierające krótkie, kilkustronicowe opisy filmów do nich zaliczonych. Zamykająca każdy z rozdziałów konkluzja wskazuje na dystynktywne cechy danej kategorii.

Książka dr Boczkowskiej to kompendium, które z całą pewnością stanie się ważnym punktem odniesienia dla wszystkich badaczy filmu eksperymentalnego zarówno ze względu na swe walory użytkowe, jak i przedstawione przez nią interpretacje poszczególnych filmów. Habilitantka ochroniła przed zapomnieniem dziesiątki filmów pozostających na obrzeżach współczesnego kina, a zawarte w jej książce linki do stron internetowych, na których można znaleźć większość z przedstawianych przez nią dzieł, pozwalają czytelnikom na bezpośrednie doświadczenie ich eksperymentalnej formy i treści. Niezaprzeczalnym walorem *Lost Highways, Embodied Travels* są także kompetentne omówienia poszczególnych filmów, świadczące o wysokich kompetencjach interpretacyjno-analitycznych Habilitantki, która skutecznie łączy metodę formalistyczną z fenomenologicznym podejściem do sztuki filmowej, skupiającym się na cielesności i multisensoryczności, oraz badaniami nad automobilnością, ekokrytyką i *gender studies* oraz wykazuje się doskonałą orientacją w zakresie teorii i historii kina.

Opublikowane w czołowych periodykach i liczących się wydawnictwach teksty wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego stanowią zatem z jednej strony istotny wkład w interdyscyplinarne badania nad mobilnością, a z drugiej znacząco poszerzają naszą wiedzę na temat awangardowych przedstawień różnorodnych form przemieszczania się w kulturze amerykańskiej. W nowatorskim ujęciu Habilitantki filmy eksperymentalne poprzez zastosowanie nietypowych rozwiązań formalnych wysuwają na plan pierwszy zmysłowe aspekty doświadczenia ruchu, wyróżniane w najnowszych badaniach nad mobilnością i tym samym współgrają ze zwrotem ku cielesności w badaniach filmoznawczych. Odślaniają przy tym ideologiczne uwikłania filmu drogi jako gatunku kultury popularnej oraz przenicowują konwencjonalne przedstawienia motywu podróży, samochodu czy też szerzej Ameryki i natury,

typowe dla kina głównego nurtu. Habilitantka z całą pewnością dysponuje kompetencjami badawczymi niezbędnymi do właściwej analizy tego aspektu kultury amerykańskiej i można tylko żałować, że wśród prac zaliczonych do osiągnięcia mającego w swym tytule „teksty kultury amerykańskiej” nie znalazł się artykuł bądź rozdział zawierający analizę dosłownie tekstowych, współczesnych przedstawień mobilności, takich jak *Only Revolutions* Marka Z. Danielewskiego.

Poetyka katalogu, czy też ogólniej wyliczenia, wydaje się być szczególnie bliska dr Boczkowskiej. Przyjęcie takiej metody umożliwiło jej przedstawienie w monografii *Lost Highways, Embodied Travels* szerokiego spektrum eksperymentalnych filmów drogi, a w poszczególnych artykułach zawarcie przeglądu stanu badań nad danym typem mobilności z perspektywy fenomenologicznej, socjologicznej i kulturowej oraz pozostałymi aspektami omawianej w nich problematyką, odwołującego się z reguły do kilkudziesięciu pozycji bibliograficznych. Pewnym ograniczeniem takich wyliczeń jest ich nieunikniona hasłowość i skrótowość, które nie pozwalają w pełni ocenić czy, na przykład, dla Sary Pink każdy rodzaj chodzenia to forma wizualnej praktyki artystycznej, jak sugeruje dr Boczkowska w artykule na temat tej formy ruchu. Habilitantka referuje poglądy innych badaczy, ale powstrzymuje się od ich oceny. Uznaje także, że pojęcia takie jak narracja czy fabuła nie wymagają definicji, choć zdarza jej się używać ich w odniesieniu do filmów, których narracyjność jest co najmniej dyskusyjna. Wydaje się też zakładać swoiste odwrócenie relacji między dyskursem teoretyczno-krytycznym a praktyką artystyczną. Zarówno w artykułach jak i w książce przewijają się stwierdzenia, których dobry przykład można znaleźć w abstrakcie artykułu na temat jazdy rowerem: „all films echo the recent phenomenological turn in film studies and present cycling as a multisensorial, kinesthetic practice”. Nie jestem przekonany czy dzieła artystyczne, poza wyraźnie autotematycznymi projektami, nawiązują do, czy też odzwierciedlają tendencje w badaniach ich dotyczących, bliższy mi jest bowiem pogląd, że to rozwój praktyki artystycznej wymusza zmianę paradygmatów badawczych.

Pomimo powyższych uwag, które są nie tyle krytyką, co zaproszeniem do dyskusji, nie mam wątpliwości, że cykl artykułów oraz książka dr Boczkowskiej stanowią bezsprzecznie wartościową poznawczo analizę zagadnienia, które nie doczekało się jak dotąd opracowania naukowego. Świadczy tym samym o samodzielności badawczej, erudycji, umiejętności formułowania śmiałych tez naukowych oraz oryginalności myślenia Habilitantki. Publikacje dr Boczkowskiej stanowią ważny głos w badaniach amerykanistycznych, zarówno tych

prowadzonych w Polsce, jak i za granicą, spełniając tym samym wymogi stawiane osiągnięciom habilitacyjnym.

Ocena pozostałej istotnej aktywności naukowej

Na dorobek publikacyjny Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora, oprócz pozycji zaliczonych do osiągnięcia habilitacyjnego, składają się: zredagowany wspólnie z Josephem Camposem tom zbiorowy *Framing Fear, Horror and Terror through the Visible and the Invisible* (2016), monografia na podstawie rozprawy doktorskiej *The Impact of American and Russian Cosmism on the Representation of Space Exploration in 20th Century American and Soviet Space Art* (2016), redakcja numeru tematycznego czasopisma *Papers on Language and Literature*, 17 artykułów w czasopismach, 6 rozdziałów w pracach zbiorowych oraz 4 recenzje. Krótsze teksty w przeważającej większości dotyczą eksperymentalnych zabiegów filmowych, które dr Boczkowska omawia w odniesieniu do konwencji filmu drogi (część z tych analiz weszła do *Lost Highways, Embodied Travels*), kategorii *slow cinema*, czy też koncepcji *database narrative*. Kolejną ważną dla Habilitantki kategorią jest pojęcie wzniosłości. Jej przejawy dr Boczkowska odnajduje zarówno w kinie awangardowym, jak i wizualnych przedstawieniach przestrzeni kosmicznej. Drugiemu z tych zagadnień poświęcona jest niezwykle ciekawa obszerna monografia oparta na rozprawie doktorskiej, w której Habilitantka przeprowadza analizę porównawczą wpływu amerykańskiego i rosyjskiego kosmizmu na reprezentację kosmosu w sztuce XX wieku. Tom zbiorowy współredagowany przez dr Boczkowską podejmuje z kolei kwestię napięcia między widzialnym a niewidzialnym jako czynnika wywołującego strach i przerażenie.

Całość dorobku publikacyjnego Habilitantki budzi uznanie ze względu na spójność i konsekwencję badawczą oraz spełnia z dużym naddatkiem wymagania stawiane osobom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym. Wszystkie nadesłane teksty zostały napisane wyjątkowo sprawnie i świadczą o bardzo dobrym opanowaniu warsztatu naukowego. Nie ma wśród nich pozycji słabych, czy też niespełniających wymogów stawianych tekstom akademickim.

Na słowa najwyższego uznania zasługuje współpraca międzynarodowa, realizowana przez dr Boczkowską w ramach stypendiów i grantów, przyznanych przez Narodowe Centrum Nauki, Terra Foundation for American Art, czy też European Society for the Study of English, oraz osobistych kontaktów z twórcami i badaczami filmu eksperymentalnego. Habilitantka odbyła kwerendy, staże i konsultacje w takich ośrodkach naukowych i artystycznych jak

Berkeley Art Museum and Pacific Film Archive, Canyon Cinema Foundation, Uniwersytet Kalifornijski w Berkeley oraz najważniejszych amerykańskich archiwach filmów eksperymentalnych. O renomie, jaką Habilitantka cieszy się w międzynarodowym gronie twórców i badaczy filmu eksperymentalnego, świadczy jej czynny udział jako recenzentki, panelistki i kuratorki w najważniejszych inicjatywach dotyczących kina awangardowego, takich jak Ann Arbor Film Festival, Interbay Cinema Society, czy też Other Cinema i UnionDocs.

Umiejętność pozyskiwania zewnętrznego finansowania na prowadzone badania potwierdzają nie tylko stypendia i granty wymienione powyżej, ale także kolejny grant Narodowego Centrum Nauki, uzyskany przez Habilitantkę na realizację nowego projektu dotyczącego zwierząt i relacji człowiek-zwierzę w amerykańskim eksperymentalnym ekokinie oraz kilka mniejszych grantów, uzyskanych w latach 2013-2016.

Zróznicowany dorobek konferencyjny Habilitantki także zasługuje na najwyższą ocenę. W latach 2012-2024 wygłosiła 36 referatów oraz prowadziła 5 paneli na konferencjach w Polsce, Europie i Stanach Zjednoczonych. Była także zaangażowana w organizację dwóch konferencji na macierzystej uczelni oraz panelu naukowego w Turcji. O jej zaangażowaniu w rozwój badań naukowych świadczy także członkostwo w 4 międzynarodowych towarzystwach naukowych oraz redakcji *European Journal for American Studies*. Pełniła także funkcję recenzentki artykułów składanych do druku w takich czasopismach naukowych jak *Journal of Adaptation in Film & Performance*, *Visual Studies*, czy też *Mobilities*.

Za swe osiągnięcia dr Boczkowska została wyróżniona stypendium Ministra Edukacji i Nauki dla wybitnych młodych naukowców (2022) oraz stypendium Rektora za wybitne osiągnięcia naukowe w 2020 roku (2021).

Reasumując, działalność naukowa Habilitantki cechuje się bardzo wysoką jakością oraz ma wyraźnie międzynarodowy charakter. Spełnia tym samym wszystkie kryteria oceny oraz bardzo dobrze rokuje na jej przyszłość jako samodzielnego pracownika naukowego.

Ocena dorobku dydaktycznego, organizacyjnego i popularyzatorskiego

Habilitantka posiada znaczący dorobek dydaktyczny i organizacyjny, świadczący o zaangażowaniu nie tylko w działalność rodzimej uczelni, ale także w inicjatywy popularyzujące film eksperymentalny, kulturę amerykańską oraz naukę języka angielskiego. W roku akademickim 2017/2018 dr Boczkowska wypromowała 7 prac licencjackich, a obecnie pod jej kierunkiem powstaje 9 prac magisterskich. Prowadziła także szereg kursów autorskich

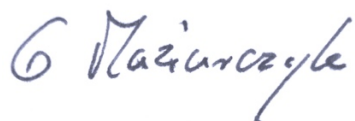
dotyczących historii kina brytyjskiego i amerykańskiego oraz praktycznie wszystkie typy zajęć z zakresu praktycznej nauki języka angielskiego. Od 2017 roku pełni funkcję koordynatorki specjalizacji Literatura i Kultura Amerykańska. Pełniła także szereg funkcji organizacyjnych na Wydziale Anglistyki UAM oraz wygłosiła kilkanaście wykładów otwartych.

Na szczególne podkreślenie zasługuje zaangażowanie Habilitantki w działania promujące awangardę filmową nie tylko w Polsce, ale także – a może przed wszystkim – w Stanach Zjednoczonych. Dr Boczkowska jest zapraszana do udziału w festiwalach i innych wydarzeniach, współpracuje z artystami tworzącymi filmy eksperymentalne, przygotowuje programy specjalne jako kuratorka.

Ogląd wszystkich działań, w które angażuje się Habilitantka, pozwala stwierdzić, iż z imponującą skutecznością łączy niezwykle wartościowe badania naukowe z istotną działalnością organizacyjną i popularyzatorską.

Wniosek końcowy

Przedłożone do oceny osiągnięcia habilitacyjne oraz dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny świadczą niezbicie o tym, że dr Boczkowska jest w pełni ukształtowaną, samodzielną badaczką, której publikacje stanowią istotny wkład w rozwój badań amerykańskich, zarówno w Polsce, jak i na świecie. Dlatego też uznaję, że jej dorobek spełnia wymogi określone w art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dn. 20 lipca 2018 oraz wnoszę o dopuszczenie jej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Dr hab. Grzegorz Maziarczyk, prof. KUL

Lublin, 26 września 2024 r.